

No és un drama: sols hi ha una legalitat

«Si fos cert que la legalitat de la Llei catalana ve tan sols del mandat democràtic que emana del Parlament de Catalunya, no tindria cap mena de sentit pensar que som europeus»

Un principi fonamental de l'Estat de Dret és el de la legalitat, que en poques paraules significa la subjecció dels poders públics i dels ciutadans a les normes jurídiques emanades del poder polític institucionalitzat, és a dir, dels òrgans de representació de la sobirania. Per al cas espanyol, les lleis emanades dels seus diferents òrgans legislatius, un és el central (les Corts Generals) i 17 són autonòmics, en un repartiment de competències que ve reglat en l'anomenat bloc de la constitucionalitat (Constitució més Estatuts d'Autonomia) Un exemple de tal repartiment es troba en el fet que no hi ha un Codi penal català, perquè des de la Constitució està dit que aquesta és una competència de l'aparell central de l'Estat.

Que sols hi ha una legalitat ho té tan clar el President Puigdemont que ha apel·lat al fet de la continuïtat de funcions entre l'antiga secretaria d'afers exteriors i l'actual conselleria del mateix nom per intentar defugir la suspensió cautelar que el TC n'ha fet i que deixaria Raül Romeva sense feina. És la incontestable evidència de què sols hi ha una legalitat el que ha empès el procés cap a l'estratègia de cercar una transició ?de la Llei a Llei? que permeti copsar un mínim de legitimitat en l'àmbit internacional, tan necessària per a l'eventual èxit del procés.

Si fos cert que la legalitat de la Llei catalana ve tan sols del mandat democràtic que emana del Parlament de Catalunya, no tindria cap mena de sentit pensar que som europeus (perquè ho som en virtut d'una Llei orgànica espanyola que cedí part de la sobirania de l'Estat a la Unió i que de fet amb aquesta cessió en va fer també una en relació a part de les competències de l'autogovern català.

Si no fos cert que la legalitat és sols una ¿quin sentit tindria anar al Tribunal Constitucional a reclamar per una o altra invasió d'unes competències catalanes que sols existeixen i s'exerceixen en raó de la Llei (també orgànica) que es negocià a Madrid com Estatut d'Autonomia?

Hi ha sols una legalitat, no és un drama, potser fins i tot és una oportunitat de millorar el context, fins i tot de justificar certes passes; perquè la Llei no és perfecta, com tampoc ho són els legisladors ni qualsevol aplicador jurídic per més bona voluntat que hi posi. Però quan es comença a parlar de legislacions diverses de forma contradictòria amb una actuació que implica la seva unitat, apareix un problema greu de convivència; perquè la ciutadania no és capaç de distingir quina part de les normes continua essent exigible i quina, com fan els seus governants, es pot saltar. Per això el respecte al principi de legalitat implica recordar que sols n'hi ha una, per tal que no pateixi a la vegada altre principi fonamental per a la legitimitat de qualsevol procés o fins i tot desig jurídic; el de la seguretat jurídica. Siguem curiosos, doncs, amb la utilització de consignes que poden donar un rèdit polític-mediàtic a curt termini, però que corren el risc de comprometre la seriositat del procés i el nostre futur com a comunitat política.